۲۵۰ شهید در کمتر از ۳۶ ساعت در پی حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی

روزهای خونین غزه

منابع پزشکی و امدادرسانی در غزه از فروپاشی سیستم بهداشتی - درمانی این باریکه خبر دادند

گروه بین‌الملل: با افزایش شدت حملات هوایی و توپخانه‌ای ارتش اشغالگر صهیونیستی به مناطق مختلف نوار غزه، منابع پزشکی این باریکه کوچک اعلام کردند روز جمعه دست‌کم ۷۲ نفر به شهادت رسیدند. علاوه بر این، به گفته مدیرکل وزارت بهداشت غزه، طی ۳۶ ساعت، همزمان با سفر رئیس‌جمهور آمریکا به ۳ کشور عربی، حداقل ۲۵۰ تن به شمار شهدای غزه افزوده شد. بر اساس گزارش شبکه الجزیره، منابع بیمارستانی روز جمعه ۲۶ اردیبهشت اعلام کردند ۵۵ نفر از شهدا متعلق به مناطق شمال نوار غزه بوده‌اند. تنها در یک حمله روز جمعه به منطقه عبد ربه واقع در شرق جبالیا، ۶ نفر شهید شده و تعدادی دیگر زخمی شدند. همچنین گزارش‌ها نشان می‌دهد ارتش اسرائیل گروهی از آوارگان را به عمد هدف قرار داده است.

■ وضعیت بغرنج بهداشتی - درمانی غزه

در پی حملات وحشیانه به مردم بی‌دفاع غزه، معدود بیمارستان‌های نیمه‌فعال این باریکه با موج وسیعی از مجروحان مواجه شده‌اند و مدیران مراکز درمانی از کمبود جدی تجهیزات پزشکی، نبود داروهای ضروری و اختلال شدید در عملکرد اتاق‌های جراحی ابراز نگرانی کرده‌اند. وزارت بهداشت غزه اعلام کرد تاکنون بیش از ۱۵۰ نفر از مجروحان به بیمارستان‌های شفا و اندونزی منتقل شده‌اند. بسیاری از این افراد دچار جراحت‌های شدید، شامل قطع عضو و سوختگی‌های گسترده هستند. به گفته مقامات محلی، در روزهای اخیر افزایش موارد ناهنجاری‌های مادرزادی دیده شده که علت آن به‌کارگیری تسلیحات ممنوعه در منطقه عنوان شده است. این موضوع باعث درخواست‌هایی برای انجام تحقیقات مستقل بین‌المللی شده است. از سوی دیگر وضعیت بیمارستان‌های نیمه‌فعال و آسیب‌دیده نوار غزه بر آمار شهدا افزوده است. طبق گزارش خبرنگاران محلی، راهروهای بیمارستان ناصر مملو از مجروحان و سردخانه بیمارستان پر از اجساد شهداست. بیمارستان اروپا نیز که در خان‌یونس فعالیت داشت، در پی حملات هوایی روز سه‌شنبه اسرائیل، تعطیل شد. آژانس‌های امدادی نیز اعلام کرده‌اند مردم غزه از گرسنگی می‌میرند، از آب آلوده بیمار می‌شوند و از بیماری‌های قابل درمان رنج می‌برند. این وضعیت به دلیل محاصره ۱۰ هفته‌ای نوار غزه توسط رژیم اشغالگر و جلوگیری از ورود آب، غذا و دارو به این باریکه است. از اواسط ماه مارس سال جاری میلادی، یعنی ۱۰ هفته پیش، هیچ نوع کمکی از جمله مواد غذایی، دارو و سایر کمک‌ها وارد غزه نشده است و نهادهای امدادرسان بین‌المللی از جمله سازمان ملل بارها نسبت به بحران انسانی در غزه هشدار داده‌اند.

■ افزایش حملات همزمان با سفر ترامپ به غرب آسیا

پیش از سفر ترامپ به منطقه حاشیه خلیج‌فارس بود که رسانه‌های آمریکایی خبر از یک رویداد غیرمنتظره دادند. آزادی الکساندر عیدان، آخرین تبعه آمریکایی‌ای که توسط مبارزان حماس در ۷ اکتبر اسیر شده بود، خبری بود که مانند آب سرد بر پیکره دولت اشغالگر قدس و نخست‌وزیر آن ریخته شد. پس از اعلام این خبر و آزادی عیدان، صهیونیست‌های مخالف نتانیاهو که خواستار آتش‌بس کامل و تبادل تمام اسرای صهیونیست هستند، حملات سیاسی خود را به نتانیاهو و کابینه افراطی وی آغاز کردند؛ حملاتی که به موازات کنار گذاشته شدن رژیم صهیونیستی توسط ترامپ در مذاکرات و معادلات منطقه رخ داد.

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی که به دلیل اعلام خبر مذاکرات آمریکا با ایران توسط ترامپ در حضور وی و پس از آن به دلیل توافق ترک جنگ با یمن و حالا نیز به دلیل تحویل عیدان الکساندر، تحت فشار شدید از سوی اپوزیسیون خود قرار گرفته، حملات شدیدی را به غزه در دستور کار قرار داده است؛ حملاتی که شدت آنها بی‌سابقه است و به دلیل محاصره ۱۰ هفته‌ای غزه و گرسنگی و تشنگی مردم آن ممکن است تلفاتی بیش از ۱۰۰۰ نفر در روز داشته باشد. تنها در حملات رژیم صهیونیستی که از بامداد جمعه در غزه آغاز شده است، بیش از ۱۱۴ نفر در مناطق مختلف این باریکه به شهادت رسیده‌اند. از سوی دیگر هشدارهای تخلیه فوری به مردم گرسنه غزه که دیگر توان راه رفتن هم ندارند، بر نگرانی‌ها افزوده است.

طبق گزارشات روزهای گذشته رسانه‌های عبری، هفته گذشته بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم اشغالگر خطاب به شهرک‌نشینان گفته بود در آستانه «ورود گسترده و همه‌جانبه» به نوار غزه هستند و تاکید کرده بود ارتش اشغالگر به دستور وی قصد دارد این منطقه را تصرف کرده و آن را در کنترل خود نگه دارد؛ هدفی که پیش از این نیز توسط ترامپ مطرح شده بود و وی کشورهای اردن و مصر را برای پذیرش جمعیت نوار غزه تحت فشار قرار داده بود.

■ خوش رقصی اعراب برای ترامپ به موازات نسل‌کشی غزه

طبق اعلام برخی منابع عربی، تحویل الکساندر عیدان به آمریکا قرار بود در ازای ایجاد فشار بر رژیم صهیونیستی برای آتش‌بس فوری در غزه و رسیدن کمک‌های غذایی، دارویی و بهداشتی که در پشت گذرگاه رفح انبار شده‌اند باشد؛ معامله‌ای که طبق گفته منابع عربی، قطر میانجی‌گری آن را بر عهده داشت اما پس از تحویل عیدان به آمریکایی‌ها حکام عرب حاشیه خلیج‌فارس تعهدات خود به حماس و فلسطینیان را فراموش کرده و از تحویل عیدان به ترامپ، در کنار چندهزار میلیارد دلار سرمایه برای تعمیق روابط خود با دولت آمریکا بذل و بخشش کردند، بدون آنکه برای برقراری آتش‌بس در نوار غزه یا دست‌کم شکستن محاصره غذا و دارو در این باریکه امتیازی طلب کنند. طبق گزارش‌های سفر ترامپ به منطقه منجر به امضای توافقاتی با رقم‌های صدها میلیارد دلاری شده است. ترامپ در سفر خود به قطر علاوه بر دریافت هواپیمایی لوکس چندصد میلیون دلاری، قراردادی به ارزش ۱,۲ تریلیون دلار با این کشور امضا کرد.

طبق توافقات انجام شده، قطر ۱۰ میلیارد دلار در یک تأسیسات نظامی آمریکایی سرمایه‌گذاری و ۴۲ میلیارد دلار سلاح از آمریکا خریداری می‌کند. قطرایرویز نیز ۲۱۰ جت بوئینگ به ارزش ۹۶ میلیارد دلار خریداری خواهد کرد. در سفر ترامپ به عربستان نیز سعودی با ۶۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در آمریکا موافقت کرده است. امارات عربی متحده هم قرار است طی ۱۰ سال آینده ۱,۴ تریلیون دلار در آمریکا سرمایه‌گذاری کند.

این سرمایه‌گذاری‌ها در حالی انجام می‌شود که هیچ مابه‌ازایی درباره توقف جنایات رژیم صهیونیستی در نوار غزه و حمایت از حقوق فلسطینیان از آمریکایی‌ها مطالبه نشده و با وجود آزادی عیدان پیش از این سفر، صحبتی از فلسطین و جنگ خونبار غزه و جنایات اشغالگران صهیونیست به میان نیامده است.

در حالی که حکام عرب می‌توانستند چند هزار میلیارد دلار بذل و بخشش به صنایع ورشکسته آمریکایی را موکول به آتش‌بس غزه کنند!

همین مساله نیز واکنش شدید مردم این کشورها را در پی داشته است. برخی کاربران عرب در واکنش به سفر ترامپ به منطقه، در پلتفرم‌های فضای مجازی نوشتند: «سوریه مبارزان فلسطینی را بازداشت می‌کند، اردن از اسرائیل دفاع می‌کند، ترکیه نفت و انرژی مورد نیاز اسرائیل را منتقل کرده و جمهوری باکو نیز آن را صادر می‌کند و امارات نیز تجارت خود را با رژیم صهیونیستی افزایش داده و قطر هم با صهیونیست‌ها رزمایش مشترک برگزار می‌کند؛ این حقیقت امروز منطقه ما است». این، نشان‌دهنده کنار گذاشتن مساله فلسطین توسط حکام عرب در روزهایی است که فلسطینیان در غزه و کرانه باختری قتل‌عام می‌شوند.

بررسی سفر ترامپ به کشورهای حاشیه خلیج‌فارس

دلار، دیپلماسی و دفن مسأله فلسطین

زهرا متقی‌فر

در بحبوحه یکی از خون‌بارترین مراحل تهاجم رژیم صهیونیستی به غزه و در حالی که افکار عمومی جهان نسبت به وضعیت فاجعه‌بار انسانی در فلسطین خشمگین و نگران است، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات‌متحده، سفر خود را به منطقه خلیج‌فارس آغاز کرد؛ سفری که نه‌تنها با سکوت سرد کشورهای عرب نسبت به رنج فلسطینیان همراه شد، بلکه با فرش قرمز، قراردادهای صدها میلیارد دلاری و حتی هدیه‌ای سلطنتی از سوی دولت قطر، رنگ‌وبوی نمایش قدرت و بی‌اعتنایی به بحران‌های اخلاقی و انسانی گرفت. دولت‌های عرب بویژه اعضای شورای همکاری خلیج فارس، همواره در گفتمان رسمی خود از «حق ملت فلسطین» و «محکومیت تجاوزات رژیم صهیونیستی» سخن گفته‌اند اما آنچه در عمل می‌بینیم، فاصله‌ای فاحش است میان این شعارها و سیاست‌های واقعی.

سفر ترامپ در حالی با قراردادهای تجاری نجومی و استقبال گرم همراه شد که تنها در چندصد کیلومتری محل این دیدارها، هزاران فلسطینی در محاصره، گرسنگی، بمباران و بی‌پناهی مطلق به سر می‌برند. نکته تأسف‌بارتر این است که این سفر نه‌تنها با هیچ موضع‌گیری جدی‌ای از سوی کشورهای میزبان درباره وضعیت غزه همراه نشد، بلکه برخی از این دولت‌ها عملا در موقعیتی قرار گرفتند که مشروعیت‌بخشی به سیاست‌های آمریکا در قبال منطقه قلمداد می‌شود. سکوت در برابر جنایت، فقط سکوت نیست؛ در سیاست، سکوت نوعی موضع‌گیری است. وقتی قطر، همزمان با ورود ترامپ، هدیه‌ای ۴۰۰ میلیون دلاری به او تقدیم می‌کند، این عمل را نمی‌توان صرفا یک حرکت دیپلماتیک تلقی کرد، بلکه نماد روشنی از جابه‌جایی اولویت‌هاست: فلسطین دیگر اولویت نیست، «رضایت واشنگتن» اولویت است.

■ بازگشت امپریالیسم با چهره تجاری

ترامپ، برخلاف بسیاری از رؤسای‌جمهور پیشین آمریکا، دیپلماسی را نه به‌مثابه ابزاری برای توازن قدرت، بلکه صریحا به عنوان یک معامله اقتصادی می‌بیند. حضور او در منطقه، با اهدافی کاملا روشن انجام شد؛ تضمین سرمایه‌گذاری کشورهای عرب در زیرساخت‌های آمریکا، فروش تسلیحات و نمایش بازگشت قدرتمندانه «آمریکا به غرب آسیا» بعد از افت نفوذ در دوران پیشین. دولت‌های عرب با استقبال گرم از ترامپ، فقط با او دیدار نمی‌کنند، بلکه عملا با سیاست‌های تجاوزگرانه‌ای دیدار می‌کنند که او در دوره اول ریاست‌جمهوری‌اش پی گرفت: از انتقال سفارت آمریکا به قدس گرفته تا قطع کمک‌های انسانی به فلسطینیان. استقبال امروز از ترامپ، یعنی پذیرش و تطهیر این سابقه. کشورهای عرب بویژه آنها که دارای منابع انرژی و ثروت کلان هستند، در یک دهه گذشته، مسیر واقع‌گرایی ژئوپلیتیکی را پیش گرفته‌اند؛ سیاستی که به جای حمایت از آرمان‌ها، در پی تضمین بقا، ثبات داخلی و سود اقتصادی است.

در این راه، فلسطین به‌تدریج به یک «مساله مصرف‌شده» تبدیل شده است. آرمانی که زمانی محور همبستگی جهان عرب بود، اکنون در بهترین حالت به موضوعی برای نشست‌های نمادین سازمان همکاری اسلامی یا بیانیه‌های خنثی در وزارتخانه‌های خارجه تقلیل یافته است. نکته مهم‌تر اینکه برخی دولت‌های عرب، با عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی، عملا خود را از هرگونه مسؤولیت اخلاقی یا سیاسی نسبت به فلسطین مبرا می‌دانند. در این میان، سکوت و استقبال‌شان در قبال سفر ترامپ، کاملا با این خط مشی همخوان است.

■ فشار نرم ترامپ برای عادی‌سازی

یکی دیگر از محورهای پنهان اما مهم سفر ترامپ، احیای پروژه توافقات آبراهام و گسترش دامنه آن به سایر کشورهای عرب بوده است. در دیداری غیرمنتظره، او از ابومحمد جولانی، فرمانده تروریست گروهک تحریرالشام و حاکم موقت سوریه خواست در ازای لغو تحریم‌های آمریکا علیه سوریه، وارد روند عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی شود.

این درخواست که به صورت علنی و بدون پرده‌پوشی مطرح شد، نشان‌دهنده اوج رویکرد معامله‌گرانه ترامپ در قبال مسائل ژئوپلیتیک غرب آسیاست. از نظر او، سیاست خارجی معادل بازاری از امتیاز و بده‌بستان است؛ مشروعیت سیاسی در برابر امضای توافق عادی‌سازی با اسرائیل. اما این رویکرد، بیش از آنکه یک گشایش دیپلماتیک تلقی شود، تهدیدی برای ثبات و تمامیت سرزمینی سوریه است. جولانی که تا چندی پیش نامش در فهرست تروریستی آمریکا قرار داشت، اکنون در موضع گفت‌وگو با بالاترین مقام اجرایی ایالات‌متحده قرار گرفته و این خود نشانه‌ای از تغییرات رادیکال در اولویت‌های منطقه‌ای واشنگتن است. خواست ترامپ از جولانی، فقط یک پیشنهاد نیست؛ آزمونی برای سنجش واکنش سایر بازیگران منطقه‌ای است. اگر بازیگران دیگر در سوریه تن به چنین خواسته‌ای دهند، این می‌تواند الگویی برای دیگر دولت‌های شکننده یا نیمه‌مستقل جهان عرب باشد؛ الگویی که در آن، مشروعیت از مسیر تل‌آویو می‌گذرد اما این تلاش‌ها دقیقا در تناقض با آن چیزی است که هم‌اکنون در غزه می‌گذرد. فشار برای عادی‌سازی با دولتی که مشغول جنایت علیه بشریت است، نه‌تنها از منظر اخلاقی چالش‌برانگیز است، بلکه در سطح افکار عمومی عرب، نوعی خیانت به آرمان تاریخی فلسطین تلقی می‌شود. اینجاست که دیپلماسی ترامپی، با تمام زر و زیورش، در برابر وجدان تاریخی منطقه به ورطه نابودی می‌افتد. سفر ترامپ به خلیج فارس نماد تقاطع منافع اقتصادی و بی‌تفاوتی سیاسی است. دولت‌های عرب با پیشکش کردن هدایا و امضای قراردادهای کلان، نشان دادند مساله فلسطین دیگر وزنی در معادلات سیاست خارجی‌شان ندارد اما این تغییر، نه‌تنها از منظر اخلاقی، بلکه از منظر راهبردی نیز خطرناک است. فلسطین، اگرچه در سیاست رسمی اعراب به حاشیه رانده شده اما همچنان در حافظه جمعی ملت‌های عرب نمادی از ستم و مقاومت است.

بی‌تفاوتی امروز ممکن است آرامش موقت برای دولت‌ها بیاورد اما در ادامه، بازگشت این مساله به کانون تحولات سیاسی منطقه، اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. در نهایت، این سفر را می‌توان نماد تلخی از وضعیت فعلی منطقه دانست؛ جایی که نه عدالت، نه حقوق بشر و نه حتی همبستگی اسلامی، تعیین‌کننده معادلات نیست؛ بلکه آنچه تعیین‌کننده است، توازن قدرت، پول و میزان نزدیکی به واشنگتن و تل‌آویو است. در چنین شرایطی، مساله فلسطین، همچون گذشته، قربانی نخست این معادلات باقی خواهد ماند، مگر آنکه تحولی بنیادین در اولویت‌های جهان عرب رخ دهد.

رئیس سابق «اف‌بی‌آی» به تلاش برای ترور ترامپ متهم شد

تهدید ترامپ با اعداد

در پی حواشی اخیر، جیمز کومی، مدیر پیشین اف‌بی‌آی، پنجشنبه گذشته یک پست اینستاگرامی را حذف کرد که در آن تصویر صدف‌هایی با چیدمانی خاص دیده می‌شد، به نحوی که عددهای «۴۷» و «۸۶» را تشکیل می‌داد. این پست با واکنش شدید جمهوری‌خواهان روبه‌رو شد که آن را تهدیدی غیرمستقیم علیه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور فعلی آمریکا تعبیر کردند. در فرهنگ مردمی، عدد ۸۶ به معنای «حذف کردن» یا «کنار گذاشتن» استفاده می‌شود. همچنین عدد ۴۷ به عنوان نشانه‌ای از چهل‌وهفتمین رئیس‌جمهور آمریکا مورد توجه قرار گرفته است. یکی از تئوری‌های مرسوم درباره عدد ۸۶ ریشه آن را به دهه‌های ۳۰ و ۴۰ میلادی در رستوران‌ها و بارهای آمریکایی نسبت می‌دهد. در آن زمان، وقتی یک غذا تمام می‌شد یا دیگر قابل سرو نبود، کارکنان اعلام می‌کردند: «Eighty-six the soup» یعنی «تمام شد، دیگر در دسترس نیست». دونالد ترامپ جونیور پسر رئیس‌جمهور آمریکا نیز در شبکه‌های اجتماعی نسبت به این ماجرا واکنش نشان داد و نوشت: «جیمز کومی به صورت غیرمستقیم خواستار حذف پدرم شده است. این همان فردی است که رسانه‌ها و دموکرات‌ها ستایشش می‌کنند. بیمار روانی!»

کومی در این باره توضیح داد حین پیاده‌روی در ساحل، تصویری از صدف‌هایی را که به نظرش معنای سیاسی داشتند منتشر کرده بود و هرگز گمان نمی‌کرد این اعداد بتواند به عنوان فراخوانی برای خشونت تعبیر شود. او در ادامه افزود با هر نوع خشونت مخالف است و به همین دلیل آن پست را حذف کرده است. اما کریستی نوم، وزیر امنیت داخلی آمریکا، واکنش تندی به این موضوع نشان داد و اعلام کرد وزارتخانه‌اش به همراه سرویس مخفی در حال بررسی این ماجرا به عنوان یک تهدید احتمالی علیه رئیس‌جمهور است.

او در شبکه‌های اجتماعی نوشت جیمز کومی، مدیر پیشین و بحث‌برانگیز اف‌بی‌آی، درخواست ترور رئیس‌جمهور ترامپ را داشته است. سرویس مخفی نیز در بیانیه‌ای به CNN اعلام کرد از محتوای منتشرشده مطلع است اما جزئیات بیشتری درباره تحقیقات حفاظتی ارائه نکرد. کش پاتل، مدیر فعلی اف‌بی‌آی نیز تصریح کرد این سازمان آمادگی همکاری کامل با سرویس مخفی در این پرونده را دارد. او در بیانیه‌ای توضیح داد از پست اخیر کومی اطلاع دارند و با سرویس مخفی در ارتباط هستند.

همزمان تولسی گابارد، مدیر اطلاعات ملی، در مصاحبه با شبکه فاکس‌نیوز خواستار بازداشت کومی شد. او اظهار داشت: کومی به عنوان مدیر پیشین اف‌بی‌آی نمی‌توانسته از بار معنایی این اعداد بی‌خبر باشد و افزود: نسبت به امنیت جان رئیس‌جمهور نگرانی جدی دارد. گابارد در ادامه یادآور شد پیش‌تر نیز تلاش‌هایی برای ترور رئیس‌جمهور انجام شده است و کومی باید در این مورد پاسخگو باشد. جیمز کومی در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ نقش مناقشه‌برانگیزی داشت، به‌ویژه به‌خاطر ایفای نقش کلیدی در تحقیقات دخالت روسیه در انتخابات ۲۰۱۶ و ماجرای ایمیل‌های هیلاری کلینتون. او سال ۲۰۱۷ توسط ترامپ برکنار و پس از آن به یکی از منتقدان سرسخت او تبدیل شود.

دور دنیا

انتشار ویدئوی کمین «اسود المنطار» در شرق غزه

جنبش حماس پنجشنبه گذشته تصاویری اختصاصی از کمین‌های نیروهای کتائب القسام تحت عنوان «شیران منطار» در الشجاعیه غزه و وارد آوردن ضربات سنگین به نظامیان اسرائیلی منتشر کرد. اخیراً یک ویدئوی اختصاصی از کمین‌های مرگبار موسوم به «اسود المنطار» (شیران منطار) که ۲۵ آوریل (ماه پیش) علیه نظامیان اسرائیلی و جنگ‌افزارهای آنها انجام شد، منتشر شد. در این کمین‌ها، نیروهای کتائب شهید عزالدین القسام علاوه بر منهدم کردن جنگ‌افزارهای اسرائیلی، موفق شدند دست‌کم ۲ نظامی صهیونیست از یگان «مستعربین» را در محله الشجاعیه به هلاکت برسانند؛ امری که ارتش اشغالگر نیز به آن اعتراف کرده است. تل المنطار منطقه‌ای تاریخی و راهبردی در شرق محله الشجاعیه در شهر غزه است. این منطقه که در ارتفاع ۹۰ متری از سطح دریا قرار دارد، از گذشته‌های دور به عنوان نقطه‌ای مهم برای دیده‌بانی و دفاع مورد استفاده قرار می‌گرفت؛ مکانی که چند پیش اشغالگران صهیونیست خود را در آن گرفتار دیدند و با آمادگی بالای نیروهای مقاومت در محله الشجاعیه غافلگیر شدند.

■■■

سودانی:

عراق به پیمان آبراهام نخواهد پیوست

نخست‌وزیر عراق با قاطعیت اعلام کرد کشورش هیچ‌گونه تمایلی به پیوستن به توافق عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی ندارد و بر موضع ثابت خود در حمایت از حقوق فلسطینیان تأکید می‌کند. محمد شیاع السودانی در گفت‌وگوی اختصاصی با اسکای‌نیوز، درباره زمزمه‌های آمریکا درباره توسعه عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی و پیوستن شماری از کشورهای عرب به توافقنامه موسوم به «آبراهام»، به صراحت اعلام کرد کشورش به این توافق نخواهد پیوست. وی تصریح کرد کشورش هیچ‌قصدی برای به رسمیت شناختن اسرائیل یا امضای معاهده صلح با آن ندارد و بر موضع ثابت عربی در قبال مساله فلسطین پایبند است. چند روز پیش استیو ویتکاف، نماینده ویژه ترامپ گفته بود دولت‌های لبنان، لیبی، عربستان سعودی و سوریه ممکن است به‌زودی با پیوستن به توافقنامه آبراهام، روابط خود را با اسرائیل عادی کنند. وی ضمن اعلام این مطلب همچنین گفت ارمنستان و جمهوری آذربایجان نیز مایل به پیوستن به توافقنامه‌های آبراهام هستند، در حالی که هر ۲ کشور از سال ۱۹۹۲ با اسرائیل روابط دیپلماتیک دارند.

■■■

نگرانی نهادهای امنیتی آمریکا از هواپیمای اهدایی قطر

پایگاه بلومبرگ نوشت هدیه یک فروند جت لوکس بوئینگ ۷۴۷ قطر به دونالد ترامپ به کابوسی برای دستگاه‌های اطلاعاتی و دیپلماتیک آمریکا تبدیل شده است. پایگاه بلومبرگ به نقل از منابع آگاه گزارش داده پذیرش چنین هدیه‌ای از سوی یک دولت خارجی می‌تواند فرصت‌هایی را برای جاسوسی و ردیابی ارتباطات رئیس‌جمهور و همراهانش فراهم کند. «تد تروی»، رئیس سابق یکی از ایستگاه‌های سازمان سیا، به بلومبرگ گفته اگر آمریکا یک هواپیما برای یک دولت خارجی می‌ساخت احتمالا در آن «دستگاه‌های جاسوسی» کار می‌گذاشت. تروی به عنوان مثالی از عدم اعتماد دولت‌ها به یکدیگر به ماجرای تخریب سفارت آمریکا در مسکو در دهه ۱۹۸۰ میلادی به دلیل احتمال شنودگذاری توسط مقام‌های شوروی سابق اشاره کرده است. دهه ۱۹۷۰، آمریکا شروع به ساخت یک ساختمان جدید و بزرگ‌تر برای سفارت خود در مسکو کرد. کار ساخت سال‌ها ادامه داشت و کارگران عمدتاً روس بودند. اوایل دهه ۱۹۸۰ بویژه حدود سال ۱۹۸۵، مقامات امنیتی آمریکا مدعی شدند این ساختمان به‌شدت شنودگذاری شده است. آمریکایی‌ها می‌گفتند دستگاه‌های شنود به قدری حرفه‌ای در دل بتن و آجرها جاسازی شده بود که عملا پاکسازی و امن کردن ساختمان برای استفاده حساس و محرمانه غیرممکن بود. این ماجرا در آن زمان یک رسوایی بزرگ امنیتی برای آمریکایی‌ها به حساب می‌آمد و به همین دلیل ساختمان جدید سفارت آمریکا در مسکو سال‌ها مورد استفاده قرار نگرفت. جیمز دریان، رئیس مرکز مطالعات امنیت بین‌الملل دانشگاه سیدنی نیز در مصاحبه با بلومبرگ گفت اگرچه قطر مثل اتحاد جماهیر شوروی نیست اما «شبکه اطلاعاتی قوی‌ای دارد و تأثیرگذاری‌اش فراتر از اندازه‌اش است».

■■■

مذاکرات روسیه و اوکراین بدون حضور پوتین

با وجود محقق نشدن شرط رئیس‌جمهور اوکراین برای حضور در مذاکرات دیروز در استانبول که همان گفت‌وگوی مستقیم با پوتین بود، ولودیمیر زلنسکی روز جمعه وارد آنکارا شد. بر این اساس زلنسکی ابتدا با همتای ترک خود رجب طیب اردوغان دیدار کرد؛ دیداری که با هدف متقاعد کردن رئیس‌جمهور اوکراین برای برگزاری مذاکرات جمعه برگزار شد. از طرف روسیه اما نه تنها رئیس‌جمهور این کشور، ولادیمیر پوتین، بلکه وزیر خارجه‌اش، سرگئی لاوروف نیز در مذاکرات جمعه حضور نیافت. میخائیل گالوزین معاون وزیر خارجه روسیه، ایگور کستیوکوف رئیس اطلاعات ارتش و الکساندر فومین معاون وزیر دفاع در هیأت مذاکره‌کننده روسیه حضور پیدا کردند. زلنسکی در فرودگاه آنکارا در بدو ورود، نارضایتی خودش را با «جعلی» خواندن سطح هیأت روسیه و حضور «مهره‌های نمایشی و بی‌اختیار» در آن بیان کرد و گفت: پس از دیدارش با اردوغان که ممکن است چند ساعت طول بکشد، تصمیمش درباره شرکت اوکراین در مذاکرات با روسیه را اعلام خواهد کرد. در طرف دیگر، سخنگوی وزارت خارجه روسیه بار دیگر بر هدف این مذاکرات که آن را حل و فصل علل ریشه‌ای جنگ اوکراین خواند، تاکید کرد و گفت: کی‌یف آشکارا در تلاش است پیرامون مذاکرات، نمایش به راه بیندازد و اظهارات متناقضی از سمت مقامات آن مطرح می‌شود. ماریا زاخاروا تاکید کرد: «نشست استانبول، میزان آمادگی کی‌یف برای حل و فصل مناقشه را نشان خواهد داد».